

Îmi trece vremea...

Mahok Valeria

Îmi trece vremea...

Îmi trece vremea pe sub nas
Și îmi gâdilă maturitatea,
Iubire dragă, cui mă lași?
Nu-mi dăruie singurătatea!

Ne-am răsăfătat atâta timp,
Cântând fericirea zile și nopți la rând,
Acum în loc să mă ascuți
Îmi ascunzi ruga sub veșmânt.

Ce-i dacă am îmbătrânit,
Și-acum vreau să fiu iubită,
Capricii de nestăpânit
La aventura vieții încă mă invită.

Mi-e dragă viața și oamenii frumoși,
Cum mi-e drag răsăritul dimineții,
Nu-mi plac făloșii hoți și puturoși,
Ce lasă în urma lor urâtul, și restanța.

Nu știu ce daruri îmi aduce bătrânețea,
Deși speranțele mele sunt încă mari,
Înțelepciunea îmi va pansa cadecența
Și în versuri, viața mi-o voi alina.

Căci nimic pe lume nu-i mai sfânt,
Decât să fii ales de soartă
Ca mesager al sfântului cuvânt, iubire,
Purtat cu drag, din poartă în poartă.